UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Phrontino Monacho. 98.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

nem oſtenderet, à morte ad vitam excitatus, Diſcipulis dixit, Accipite Spiritum Sanctum. Quorum remiſeritis peccata, remittentur eis: authoritate videlicet eius, quem accipitis, Spiritus, hoc diuinè habentis, vt peccata remittat. *Ioan. 20.*

σιν, ὁ κύριος ἡμῶν καὶ δεσπότης, ἔφη τοῖς μαθηταῖς ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναστὰς, Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται. τῇ αὐθεντίᾳ δῆλον ὅτι οὗ λαμβάνετε πνεύματος, τοῦ θεϊκῶς συγχωρεῖν τὰ ἁμαρτήματα ἔχοντος. *αὐτοῖς. διδόντος.*

Phrontino Monacho. 98.

Si verbis vulneratus es, atque in impotentem iracundiam erupiſti, quonam pacto Dominicæ vineæ operarius effici potes? etenim eum, qui cùm in vnam maxillam feritur, alteram quoque adiungere poteſt, hunc eſſe ſtatuit, qui diei pondus & æſtum fert, vt qui omnem dominici mandati operationem expleuerit. Quare ſi te magnarum illarum mercedum cupiditas tenet, ad minores labores animum minimè deiicias, verùm ad maiores amplexandos te exerce: vt qui alioqui denarium minimè percepturus ſis, niſi te labores plenè cumulatéque ſubiiſſe conſtet. *Matth. 5. Matt. 20.*

Φροντίνῳ μοναχῷ. ϛη.

Εἰ λόγοις ἐτρώθης, καὶ πρὸς ὀργὴν ἄσχετον ἐξηνέχθης, πῶς δύνασαι τοῦ δεσποτικοῦ ἐργάτης γενέσθαι ἀμπελῶνος. τὸν γὰρ τὴν μίαν σιαγόνα παιόμενον, καὶ τὴν ἑτέραν προστιθέναι δυνάμενον, ἐκεῖνον εἶναι ὁρίζεται, τὸν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα φέροντα, ὡς πᾶσαν ἐργασίαν τῆς ἐντολῆς τοῦ κυρίου πληρώσαντα. εἰ οὖν ὀρέγῃ τῶν μεγάλων μισθῶν ἐκείνων, πρὸς τοὺς ἥττονας πόνους μὴ ἄλυε, ἀλλὰ στέργειν τοὺς μείζονας ἔθιζε, ὡς οὐκ ἄλλως δηνάριον κομιούμενος, εἰ μὴ κόπων τελειότητι μαρτυρούμενος.

Gelaſio Duci. 99.

Eſt hoc apud multos homines in conſuetudine poſitum, etſi alioqui à diuinis legibus alienum, vt aut generis, aut prudentiæ, aut opum, aut pulchritudinis, aut dignitatis nomine glorientur. Quanquam nihil hoc ipſis ad ſuperbiam vtilitatis affert, qui è terra orti ſunt, & rurſus ad eam reuertuntur. Harum autem rerum nullã omnino tibi ineſſe, ne ipſe quidem inficias ieris. Quocirca cùm omnibus his rebus, quæ hominum animos inflant, ac ſuperbos & inſolentes reddunt, careas (quippè qui & ignobili genere ſis, & pauper, & tardi ingenij, & indoctus admodũ ac deformis) quid, tanquam omniũ mortalium clariſſimus, per vrbem inſolenter, atque obuium quemque ſubmouendo, graderis, multorúmque ipſi tumultuum cauſam præbes? Quamobrem aut teipſum noſce, ac mores vilitati tuæ conſentaneos collige: aut aduerſus labores & pericula te *Geneſ. 3.*

Γελασίῳ δουκί. ϛθ. *δουκικῷ.*

Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, εἰ καὶ τῶν θείων ἀλλότριον νόμων, ὅμως ἐπὶ πολλοῖς ἢ γένει, ἢ φρονήσει, ἢ κλήσει, ἢ κάλλει, ἢ ἀξίᾳ ἐπαίρεσθαι. οὐδὲν δὲ ὠφελεῖ πρὸς ὑπερηφανίαν αὐτοὺς τοὺς ἐκ τῆς γῆς ὄντας, καὶ πάλιν πρὸς αὐτὴν ὑποστρέφοντας, τούτων ὅτι οὐδέν σοι τὸ σύνολον πρόσεστιν, οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀρνηθείης. εἰ οὖν πάντων τῶν πρὸς ἔπαρσιν φυσώντων ἐστέρησαι δυσγενὴς ὢν καὶ πτωχὸς καὶ δύσνους καὶ ἰδιώτης λίαν καὶ δύσμορφος, τί σοβεῖς διὰ τῆς πόλεως, ὡς πάντων ἐπιδοξότερος, καὶ πολλῶν αὐτῇ γίνῃ θορύβων ἀρχηγός. ἢ γνῶθι τοίνυν σαυτὸν, καὶ σύμμετρον κτῆσαι τὸν τρόπον τῆς οὐδενείας σου, ἢ πρὸς πόνους καὶ κινδύνους παράταξαι, οἷς σε οἱ ἐν δυνάμει ἀμείψονται. χρυσοῦ γὰρ ἀπορεῖς τοῦ

ὁμα-